

(Psalmul 141)

Așa cum se-aprinde tămâia
Pe-altarul de aur curat,
Și lasă mirosul în casă,
Și lasă miros parfumat.
Așa să ne fie cîntarea
Și ruga ce noi o-nălțăm,
Plăcută și mirositoare,
Atunci cînd la Domnul strigăm.

Cor:

Ospețele lor sînt stricate,
Dar noi am zidit un altar.
Cu jertfe alese,curate,
Cu jertfe aduse în dar.
Așa ca un vas de-alabastru
Cu nard și ulei parfumat,
Așa cum e jertfa de seară,
S-aprindem cîntări neîncetat.

Cu mîini ridicate la rugă,
Cu sufletul sus înălțat,
Cîntînd și strigînd Aleluia,
Căci Domnul de noi s-a-ndurat.
Chiar dacă Cuvîntul ne muștră,
Chiar dacă vom fi apăsăți,
Lovească-ne cel ce vestește,
Muștrarea să n-o lepădați.

Cor 2:

Să cerem o strajă-ntărită
La buze,atunci cînd vorbim.
Greșala să fie oprită
Și să nu mai păcătuim.
Căci limba străpunge și taie,
De-aceea să cerem mereu,
O strajă cu sabia-n mînă,
O strajă de la Dumnezeu.

Să nu mai greșim în vorbire,
Să cerem putere de sus.
Să nu mai greșim în trăire,
Să fim cum ne-nvață Isus.

Cor 3;

Ospețele lor sînt stricate,
Dar noi am zidit un altar,
Cu jertfe alese,curate,
Cu jertfe aduse în dar. Amin